

pågældende ville være berettiget efter de regler, der er fastsat her helt tilbage i 1995.

Det er jo frygtelig mange penge. Så kan man jo stille sig op og spørge: Jo, men er der ikke noget, der hedder principper, der står over pengene? Og det er da et argument, som jeg vil sige at jeg ikke er fuldstændig blind over for. Derfor er det næste spørgsmål selvfølgelig også: Ville en vedtagelse af det her forslag indebære en større retfærdighed eller en mindre retfærdighed?

Jeg vil sige, at tilfældighederne og uretfærdighederne vil blive ekstremt meget større, hvis man vedtager ændringsforslaget og beslutningsforslaget, fordi det er helt tilfældigt, hvem af de udsendte der måtte få del i godtgørelsen, og hvem der ikke får en øre, for som det fremgår af det, vi har modtaget eksempelvis fra forsvaret, så skønnes det for forsvarets vedkommende, at der efter 1995 har været udsendt ca. 12.000. Da den typiske udstationeringsperiode udgør 6 måneder plus/minus et par uger, skønnes ca. 8.000 personer at være berettigede til godtgørelsen for en 6-måneders-periode.

Forudsætningen for, at man bliver berettiget til den her godtgørelse, er, at man har været udsendt i over 6 måneder, og det vil sige, at dér, hvor man skønner, at cirka en tredjedel, omkring 4.000, af de udsendte soldater siden 1995, fordi det nu har passet med flyene og planlægningen, har været sendt hjem 1, 2, 3, 4 dage eller 1 uge før de 6 måneder er nået, ville de få 0 kr.

Derfor bare disse rent faktuelle oplysninger til Folketinget, til offentligheden og ikke mindst til de partier, som agter at stemme for her. Hvis det er sådan, at indstillingen i betænkningen også bliver resultatet af afstemningen her i salen, så vil det sige, at vi har det, vi her i salen kalder for en 89-90-afgørelse.

Jeg synes et eller andet sted, at det er beskæmmende, uanset at jeg er enig i, at den her sag bestemt ikke er en, nogen kan være glad for, bestemt ikke. Og uanset hvor glade vi er for det flotte arbejde, som vore udsendte udfører med blå baretter og med dansk flag, så nægter jeg faktisk at tro på, at de 89 her i salen, der står bag den indstilling, der ligger, har tænkt den igennem. Min tillid, også til partierne i højre side af Folketingssalen, er så stor, at jeg ikke tror på, at ret mange vil komme med en indstilling om at stemme for.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Skatteministeren henviser til førstebehandlingen. Det gjorde jeg også. Under førstebehandlingen gjorde skatteministeren opmærksom på, at den foreslåede løsning i forslaget punkt 1 og 2 ville der være juridiske problemer med efter råd fra Justitsministeriet. Som følge af det har vi ændringsforslag til behandling nu, som fjerner de juridiske problemer.

Ministeren fortæller så, at man har lavet en beregning, som viser, at det brutto er 740 mio. kr., der skal udbetales, hvis man følger forslaget. Det er forkert, og grunden til, at det er forkert, er, at ministeren jo meget behændigt har bedt om at få det, man kunne kalde et worst case- eller et værste skræk-scenario, som ministeren har lovet at gå i Folketingssalen med og efterlade det indtryk, at det er fuldstændig vanvittigt, hvad vi har foreslået.

Det, som fremgår af beslutningsforslaget med de ændringsforslag, vi nu har til forhandling, er præcis følgende: For de personer, der i dag er faldet for reglen i ligningslovens § 33, hvor der er krav om individuel kontrakt, vil man betragte den kontrakt, de pågældende har underskrevet, som værende en overholdelse af kravet om individuel kontrakt.

Når det gælder soldaterne, er der slet ikke den tvivl. Når det gælder soldaterne, har de for langt hovedpartens vedkommende kontrakter, hvor lønnen har været justeret efter det forhold, at de enten skulle betale eller ikke skulle betale skat. Nej, dér, hvor problemet er, er primært for politibetjente og for en lille, meget lille, portion soldater. Derfor er det ikke det store tusindtal af mennesker, som ministeren forsøger at skræmme Folketinget med og med en påstand om 740 mio. kr. i bruttoudgifter. Det er bestemt ikke tilfældet.

Selv blandt de betjente, der har været af sted, er der nogle, der ikke vil være omfattet af forslaget, fordi lønnen for deres vedkommende har været justeret, og så er der ingen problemer. Men de er til gengæld blevet afkrævet skat af det særlige 11.000 kr.-tillæg, og nogle er endda oven i købet blevet stillet over for krav om, at de skal betale skat af de FN-diæter, de har fået, mens de har været af sted. Derfor vil der for hver enkelt vedkommende være en individuel situation, som skal undersøges, men beløbet kommer ingenlunde op i nærheden af det beløb, ministeren har nævnt i dag.